

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og formål

Lovforslaget udmønter en del af aftalen af 20. juni 2006 mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om fremtidens velstand og velfærd og investeringer i fremtiden (velfærdsreformen). Det drejer sig om den del, der vedrører ændringer i aldersgrænsen for udbetaling af skattebegunstigede pensionsordninger som følge af ændringen af efterløns- og folkepensionsalderen.

2. Lovforslaget

2.1. Forhøjelse af aldersgrænser

Gældende regler

Efter pensionsbeskatningsloven kan kapitalpensioner, ratepensioner og pensionsordninger med løbende udbetalinger udbetales fra det 60. år. Udbetalingerne er indkomstskattepligtige. Udbetalinger før det 60. år betragtes som ophævelse i utide og afgiftsbelægges med 60 pct.

En kapitalpension skal senest være udbetalt, når indehaveren fylder 70 år. For så vidt angår ratepensioner kan der ikke aftales senere udbetaling af sidste rate end indehaverens 85. år. Der er ingen øvre aldersgrænse for udbetaling af en pensionsordning med løbende ydelser.

Forslaget

Af velfærdsaftalen fremgår følgende:

»Den gradvist højere efterlønsalder og folkepensionsalder medfører en række justeringer af diverse aldersgrænser mv.

Skattebegunstigede pensioner

Udbetalinger fra skattebegunstigede pensionsordninger kan i dag ske fra det 60. år.

Aldersgrænsen er dermed den samme som efterlønsalderen. For nytegnede pensionsordninger hæves

den nuværende aldersgrænse på 60 år parallelt med efterlønsalderen.

De konkrete regelændringer for de enkelte opspæringsordninger skal drøftes med pensionsbranchen, bl.a. med henblik på at sikre, at reglerne bliver så enkle og gennemskuelige som muligt.«

Med dette som udgangspunkt og efter drøftelser med branchen foreslås med dette lovforslag, at aldersgrænsen for udbetaling af kapitalpensioner, ratepensioner og livrenter hæves parallelt med efterlønsalderen i overensstemmelse med velfærdsaftalen. Aldersgrænsen hæves således med et halvt år ad gangen til 62 år fra 2019 og frem mod 2022 med virkning for personer, der er født den 1. januar 1959 eller senere. Ændringen af aldersgrænsen får virkning for pensionsaftaler, der indgås efter 1. april 2007.

Hvis levetiden stiger yderligere i fremtiden, vil efterlønsalderen tilsvarende kunne stige i medfør af indkæringsmekanismen i arbejdsløshedsforsikringslovens § 74, jf. lov nr. 1540 af 20. december 2006. Beregningen sker hvert 5. år, første gang i 2015, og eventuelle reguleringer af efterlønsalderen indføres med virkning fra og med året 10 år efter.

Efterlønsalderen reguleres med ½ eller højest 1 år ad gangen afhængig af udviklingen i levetiden. Udbetalingstidspunktet er således ikke længere en på forhånd fastsat aldersgrænse, men følger den pågældende persons til enhver tid gældende efterlønsalder. Det sikrer samtidigt, at tidsrummet, hvor der er forskel på udbetalingsalder og efterlønsalder, begrænses til 44-45 år. En 18-årig, der før forslaget ikrafttræden har oprettet en pensionsordning, vil således kunne få pensionen udbetalt ved alder 60, mens den pågældendes efterlønsalder er 62 år eller højere, afhængigt af udviklingen i levealderen. For en 18-årig, der efter forslaget ikrafttræden opretter en pensionsordning, vil der derimod være overensstemmelse mellem udbetalingsalder og efterlønsalder. Efter 44-45 år vil aldersgrænserne i efterlønsreglerne og pensionsbeskatningsreglerne således være identiske for alle.